

Gheorghe MIZGAN

S-a născut în data de 7 octombrie 1959, în satul Spermezeu-Vale, comuna Spermezeu, județul Bistrița-Năsăud. Este absolvent al Liceului Energetic din Timișoara și apoi al Institutului Politehnic *Traian Vuia*, Facultatea de Electrotehnică, din Timișoara, promoția 1984. Debut literar a avut loc în anul 2008, în ziarul *Răsunetul*.

Cărți publicate:

- *Cameleonul cu aripi*, poezie, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2008;
- *Aripi astrale*, poezie, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2010;
- *Tunelul timpului*, poezie, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2010;
- *Dilema clepsidrei*, poezie, Editura Singur, Târgoviște, 2011;
- *Roua din cuvânt*, poezie, Editura Singur,, Târgoviște, 2012;
- *Martor pentru gând*, haiku și senryu, ediție bilingvă româno-franceză, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2012, traducere: prof. Florin Avram;
- *Arca tăcerii*, poeme tanka ediție trilingvă (română, franceză, engleză), Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2013, tradusă în limba franceză de prof. Florin Avram și în limba engleză de prof. Alina Drăgan;
- *Oceanul de catifea*, poezie, Editura Nosa Nostra, Bistrița, 2016;
- *Piramida tăcerii*, poezie, Editura NICO, Târgu-Mureș, 2016;
- *Clepsidra trecerii*, poezie, ediție bilingvă româno-franceză, Editura NICO, Târgu-Mureș, 2016, traducere: prof. Florin Avram;
- *Clepsidra trecerii*, poezie, ediție bilingvă româno-engleză, Editura NICO, Târgu-Mureș, 2016, traducere: prof. Alina Drăgan.
- *Pasărea curajului*, poezie, ediție bilingvă româno-albaneză, Editura Amanda Edit, București, 2016, traducere: Baki Ymeri;
- *Orașul cuvintelor*, poezie, Editura NICO, Târgu-Mureș, 2016;
- *Ancora*, poezie, Editura NICO, Târgu-Mureș, 2016.

Publicații în reviste:

Revista electronică de cultură, opinie și informație, *Agero Stuttgart*, 2008; *Starpress* – revista de informație și cultură româno-canadiano-americană, 2010; Revista *Singur*, nr.32-33/2013; Revista literară *Dor de Dor*, nr. 75-77/2012, nr.87/2013 și nr.100/2014; Revista *Societății de Haiku din Constanța*, revistă bilingvă româno-engleză, vol. IX, nr. 17/18 toamnă-iarnă (2011), 19/20 primăvară-vară (2012)/ anul XIX și în vol. XI, nr. 21 (2012) toamnă nr. 22 (2013) iarnă/ anul XX; Revista de *interferențe culturale româno-japoneze HAIKU*, nr.50/2013, toamnă-iarnă; Revista *Ardealul literar*, Nr.3, 4(62,63)/2014 și Nr. 1, 2 (64, 65) / 2015; Revista *Vatra veche*, Nr. 4/2016.

Participări în volume colective:

- *Eterna epigramă. Onoare vs. onorariu*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2008;
- *Solidaritate și toleranță*, culegere de texte, Editura Mesagerul, 2009;
- *Al nouălea cer*, antologie a Grupării de scriitori *Litera nordului*, Editura George Coșbuc, 2009;
- *Scriitori români la frontiera mileniului III*, dicționar critic, volumul I, Bistrița-Năsăud, Editura George Coșbuc, 2009;
- Antologiile revistei *Singur*, la poezie și proză, Editura Grinta, Cluj-Napoca, 2010;
- *Ipostaze existențiale în lumea satului tradițional*, Editura Karuna, Bistrița, 2010;
- *Eterna epigramă. Mafia și democrația*, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2010;
- *Conexiuni*, antologie de POEZIE, Editura Karuna, Bistrița, 2010;
- *Antologia scriitorilor români contemporani din întreaga lume*, *Starpress*, antologie bilingvă româno-engleză, Editura Fortuna, 2011;
- *Cuvântul în timp*, antologie de poezie, proză și eseistică, Editura Grinta, Cluj-Napoca, 2011;
- *Antologia scriitorilor români contemporani din întreaga lume*, *Starpress*, antologie bilingvă româno-franceză, Editura Fortuna, 2012;
- *Bistrița - O imagine a poeziei*, antologie bilingvă româno-germană, Editura Limes, 2012;
- *Epigramiștii se prezintă*, Uniunea Epigramiștilor din România, Seria *Epigrama 2000*, NR.23, Volumul I, Editura Grafit, Bacău, 2012;
- Antologia "*Dor de dor Ipotești*", Editura Mușatinia, Roman, 2012;
- *Antologia scriitorilor români contemporani din întreaga lume*, *Starpress*, antologie bilingvă româno-germană, Editura Fortuna, 2013;
- *O altfel de istorie a literaturii române contemporane*, Editura Singur, Târgoviște,

2013;

- *Haiku-Antologie internațională*, Editura Societății Scriitorilor Români, București, 2013;
- *Muguri, ierburi și petale – Almanah literar-artistic, Nr.2*, Editura Napoca Nova, Cluj-Napoca, 2014;
- *Mierle într-un lan cu maci – Almanah literar-artistic, Nr.3*, Editura Napoca Nova, Cluj-Napoca, 2014;
- *Mama – Antologie de poezie*, Editura Autograf MJM, Craiova, 2014;
- *Tata – Antologie de poezie*, Editura Autograf MJM, Craiova, 2014;
- *Antologiile revistei Singur – Poezie*, Editura Singur, Târgoviște, 2014;
- *Antologiile revistei Singur – Proză*, Editura Singur, Târgoviște, 2014;
- *Anotimpuri românești – Vara - Poezie*, Editura Singur, Târgoviște, 2014;
- *Anotimpuri românești – Toamna - Poezie*, Editura Singur, Târgoviște, 2014;
- *Pendul de cer – Scriitori rememorând Crăciunul Copilăriei – Antologie*, Editura Cezara Codruța Marica, Târgu-Mureș, 2014;
- *Antologie de poezie contemporană românească "Porni Luceafărul"*, Editura Scrisul contemporan, Ploiești, 2014;
- *Europoésie – Année 2014 - Antologie*, Editura Thierry Sajat, Paris, 2015;
- *Anotimpuri românești – IARNA - Poezie*, Editura Singur, Târgoviște, 2015;
- *Un deceniu de „CONEXIUNI” – Antologie*, Editura Nosa Nostra, Bistrița, 2015;
- *Scrisul de azi – Antologie*, Editura Singur, Târgoviște, 2015;
- *Astfel și Altfel – Antologie de literatură pură pe deasupra și contemporană*, Coordonator Daniel Marian, Deva, 2016.

Menționari în dicționare literare:

- *Dicționarul scriitorilor români de azi*, Editura Porțile Orientului, Iași, 2011;
- *Personalități române și faptele lor*, dicționar, volumul de colecție 54, Constantin Toni Dârțu, Editura StudIS, Iași, 2013;
- *Un dicționar al scriitorilor români contemporani, vol II*, coordonator: Ioan Holban, Editura Tipo Moldova, Iași, 2016;
- *Ingineri scriitori și publiciști*, Nicolae Vasile și Ioan Ganea-Christu, Editura AGIR, București, 2017.

Premii:

Premiul I la secțiunea Pictură din cadrul Concursului Național de poezie *Dor de Dor* - Ipotești, Botoșani, 2012, (poezie, proză, teatru, reportaj literar, epigramă, pictură, fotografie); Mențiune la Concursul Național de Poezie *George Coșbuc*, 2012; Diplomă de Excelență, Simpozionul Național de Tanka, Constanța, 7-9 septembrie 2012; Diplomă de Excelență – Simpozionul cultural-religios al Văii Țibleșului, ediția I, Spermezeu, 11 noiembrie, 2012; Diplomă – Gala Premiilor Culturii Bistrițene,

15.01.2013; Diplomă de excelență pentru creație Haiku și Tanka, Festivalul Internațional Haiku, Constanța, 7-11 august, 2013; Diplomă de Excelență – Simpozionul cultural-religios al Văii Jibleșului, ediția a II-a, Spermezeu, 2 noiembrie 2013; Diplomă - „Europoesie, Concours 2014, Pour l'ensemble de ses poèmes, Prix Francophonie”, Paris, 10 mai 2014, Diplomă de Excelență, Festivalul Internațional de Teatru și Literatură *Liviu Rebreanu*, ediția a X-a, Bistrița, 2014 și ediția a XI-a, Bistrița, 2015; Mențiune la Concursul Festivalului Național de Satiră și Umor *Mărul de Aur*, ediția a XXXII-a, Bistrița, 1-2 aprilie 2016; Diplomă - *Europoesie*, Prix Francophonie, Paris, 11 iunie 2016.

Este membru: al Societății *Conexiuni* a Scriitorilor din Bistrița, al Cenaclului Literar *George Coșbuc*, al Casei de Cultură a Sindicatelor Bistrița, al Societății Scriitorilor din Bistrița-Năsăud, al Societății de Haiku Constanța, al Societății Române de Haiku, al Ligii Scriitorilor din România, al *Rencontres Européennes-Europoesie*-Franța.

Referințe critice:

*În încheierea Predosloviei mele, recomand cititorilor să-și plece urechea la cântecul de sirenă al **Cameleonului cu aripi**, ca să descopere elixirul unor poezii închinat vieții și dragostei pe care năstrușnicul trubadur Mizgan ne dăruiește din inima lui îmbălsămată cu parfumul Giocondei... [...] Eu, deocamdată îi închin un MADRIGAL care sună cam așa...Domnule Mizgane, scrie,/ Munți de cărți cu poezie,/ Că ești înzestrat cu harul/ Și talent, ai, zău, cu... carul!*

(**Alexandru Misiuga**, din *Predoslovie* la **Cameleonul cu aripi**)

Având și preocupări plastice – pictură și sculptură, autorul presară între cele aproximativ 170 de pagini de poezie, reproduceri plastice proprii. Îmbogățind manuscrisul scris din memoria sa cosmică din paginile căruia am reținut câteva titluri de poeme ce ar putea călători prin timp: [...] La manșa unei păsări a curajului, având prietenă Luna, cu judecată de fizician, pe o Terră contaminată, meditănd și în livadă încă – bun venit Gheorghe Mizgan în Orașul Cuvintelor!

(Din postfața la **Cameleonul cu aripi**, **Alexandru-Cristian Miloș**)

*Poetul, o punte între cer și pământ, sprijinind bolta pe umerii omenești ai poeziei pe care o întrupează, dăruiește cititorului încă o carte reușită, „**Dilema clepsidrei**” de Gheorghe Mizgan, în colecția „Întoarcerea poetului risipitor” a editurii Singur.*

(Fragment recenzie la cartea **Dilema clepsidrei**, în revista *Singur* în revista *Impact cultural* și în *Semnul-de-carte*, **Constantin P. Popescu**)

Poetul Gheorghe Mizgan seamănă cu toți poeții și cu niciunul. E atâta infuzie de model și de original în poezia lui, ca-ntr-o aglomerație ordonată la intrarea într-un

muzeu celebru, încât e dificil de stabilit contribuția influențelor și aportul personal, granița dintre acestea risipindu-se într-o clipă trăită – „carpe diem”- ul latin și „clipă rămâi, ești atât de frumoasă” al lui Goethe sunt fără trecut și fără viitor. Totul la timpul prezent. Prezentul continuu, un timp inexistent în gramatica limbii române, dar care locuiește ființa poetului, reprezintă o trăsătură desprinsă din materia poetică la care lucrează Gheorghe Mizgan, ca un specialist, în egală măsură tehnic și liric. (Fragment recenzie: *Întoarcerea în prezent*, publicată în ziarul *Mesagerul de Bistrița* și în revista *Singur*, **Elena M. Cîmpan**)

Pentru că „versul îi curge și mintea îi fuge” reușește, cu brio, să exprime sentimente și trăiri din universuri diferite, [...], iar cele 55 de poezii demonstrează maturitatea poetică a autorului care „se zbate și bate cu idei și forme artistice ale scrisului acel mult râvnit Tunelul timpului, unde dorim uneori să ne regăsim fiecare. (Fragment recenzie: *Un poet în ascensiune*. Gheorghe Mizgan și Tunelul timpului, în *Răsunetul*, **Ioan Lazăr**)

Gheorghe Mizgan , ce a pornit pe drumul performanței de pe Valea Jibleșului ca și Rebreanu , redă în poeziile sale imaginea limpede a neostenitelor izvoare ale creativității românești , ce vâslesc în ale nopții vise , în apele trăirii , printre culori , volume si cuvinte , prin care descifrăm taina aceleași surse care a hrănit radăcinile viguroase ale culturii românești. (Fragment recenzie: *Cuvântul în timp*, în *Răsunetul*, **Ioan Mititean**)

Apreciez creația din cele trei cărți de poezie ale domnului Gheorghe Mizgan ca fiind o urcare pe munte, în sensul lui Ioan Chrysostomul, pe care autorul a făcut-o mulți ani pentru a realiza centrarea interioară și pentru a avea acum îngăduit accesul la toate nivelurile Ființei. Ajuns la înălțimea unei creșteri spirituale reale, a dobândit și o libertate interioară al cărei rezultat sunt o parte din poeziile sale. (Fragment din prefața: *Gheorghe Mizgan - poetul cu aripi de spirit*, la cartea *Tunelul timpului*, **Jenița Naidin**)

Recentul volum atestă un poet ardelean tradiționalist, dedicat scrisului, încrezător în virtuțile morale ale omului simplu, credincios. Autorul se păstrează departe de zgomotele, încrâncenările și teribilismele efemere ale multor poeți contemporani postmoderniști, destructiviști, fracturiști: „Sunt mai aproape de natură, / Sunt mai aproape de izvor, / Simt susurul în băătăură, / Simt viața-n gânduri care mor.” (Sunt) [...] Simbolul infinitului este reprezentativ pentru întreaga lirică a poetului: „Urc pe-o rază aurie – / Drumul cosmic – Demiurg. // Simt că-mi scade greutatea, / Zbor acum către Astral... / Imponderabilitatea... / E real ori ireal?! „ (Ațipind). [...] Simbolul infinitului, pare o secțiune prin două fluieri sau tuburi de orgă, alăturate. Acum poezia sa devine o muzică stelară. (Fragment din prefața: *Gheorghe Mizgan-Fluierul cosmic*, la cartea *Roua din cuvânt*, **Lucian Gruia**)

*Gheorghe Mizgan, inginer de profesie, se constituie în acel exponent al iubitorilor de vers care confirmă afirmația: Românu s-a născut Poet! (Fragment recenzie: Cameleonul cu aripi, în revista AGERO Stuttgart, 2008, **Melania Cuc**)*

*O carte scrisă în maniera tradiționalistă, ancorându-se, însă, în simbolurile post-moderne: „Văslesc mereu în apele trăirii/ Printre culori, volume și cuvinte/ Cu tehnica, progresul omenirii/ Pe barcă-n echilibru s-o alinte.(Fragment recenzie: Dilema clepsidrei, în ziarul Răsunetul, **Menuț Maximilian**)*

Gheorghe Mizgan, autor de mai multe volume de versuri, preocupat de sentimentul iubirii, vorbește într-un grai romantic: "Tu, eu, acum suntem Lumină, / O amintire ne rămâne versul, / Pe cer o oază într-o zi senină." de timpul subiectiv: "Marcând iubirile în treacăt / Pe fiecare-n mod firesc,/ Purtând în grabă, câte-un lacăt/ Pentru-a porni. Întineresc!" Preocupat de natura eternă, prin care se scurge timpul obiectiv, observă atent ivirea toamnei prin moartea verii: "Privesc natura fremătând / Cu gândul răstignit pe sticlă, / Fuiore reci în geam bătând. / E vântul îmbrăcat în pâclă! / Din valurile biciute / Se-aude, parcă-ntâia oară, /A toamnei tropote urnite/ Din ultimul strigăt de vară!"(Gând răstignit).

*(Fragment recenzie: Antologiile revistei Singur, în Răsunetul, **Suzana Deac**)*

*Fără a încerca să imite pe cineva, Gheorghe Mizgan scrie cu o sensibilitate și emoție care exclud din start cotidiană noastră preocupare de-a epata cu orice preț.(Fragment din Cuvânt înainte la cartea Dilema clepsidrei, **Ștefan Doru Dăncuș**)*

Orice demers asupra autorului în discuție obligă la a releva că domnia sa este un excelent inginer și concomitent un artist multiform - pictor, sculptor și poet- triadă pasională pe care puteau să și-o revendice marile spirite ale Renașterii.[...] Harfa poetică a dlui Gheorghe Mizgan scoate sonuri profund originale. Arareori auzim adieri (ca tonalitate)-inerente și celor mai consacrați autori- din Octavian Goga, Ion Pilat, Topârceanu („Frumoasă ești pădurea mea/ Când umbra-i încă rară...”), imagistică vergiliană etc. [...] Comentând volumul anterior al domniei sale, spuneam că la „caleașca de aur a versului, dl Gh. M. înhamă cu egală pricepere versul liber sau cel clasic”. O face și de astă dată, într-un melanj în care versul clasic are o clară ascendență în imagistică și tehnică de versificație, deși este mult mai greu de strunit, încătușat de știutele chingi.

*(Fragment din Prefață la cartea Aripi astrale, Prof. **Vasile Găurean**)*

În curgerea nisipului din clepsidră, Gheorghe Mizgan încearcă să oprească câte puțin timpul în loc uzând de armonia versului clasic la care adaugă omeneștile trăiri vremelnice, răstignindu-le pe ecranul eternității, ca motive de aducere

aminte. (Fragment recenzie: *Dilema clepsidrei – dilema vieții*, în ziarul *Răsunetul* și în revista *DOR de DOR*, **Virginia Brănescu**)

[...] Concentrează, prelucrează și transformă clipa în laboratorul inteligenței selective. În această carte deține un material bogat, care captează spiritul și-l emoționează, ideile lui clocotesc...

„Tradițional prin forma expresiei poetice, Gheorghe Mizgan își definește crezul poetic prin motto-ul preluat din propria-i creație: „Vâslesc mereu în apele trăirii,/Printre culori, volume și cuvinte,/Cu tehnica, progresul omenirii,/Pe barcă-n echilibru s-o alinte”. [...] Universul tematic al poeziilor este amplu, de la cele nostalgice privind meleagul natal și copilăria, la cele de iubire și meditație asupra rostului lucrurilor, și nu în ultimul rând sunt de subliniat inserții venind din domeniul științelor exacte, pe care autorul le-a străbătut în perioada formării. Poezia „Infinit” trimite, prin forma semnului nemărginirii în care e scrisă, la o percepție nostalgică a modelului de univers fără granițe.

(Recenzie: *O nouă carte de Gheorghe Mizgan*, în *Mesagerul de Bistrița-Năsăud*, **Victor Știr**)

Poetul Gheorghe Mizgan surprinde piața de specialitate prin apariția primului volum de Haiku și Senryu. [...] ... propune întâlnirea prin ochii cuvântului cu o lume a bunătații: [...] Sentimente profunde integrate în aceste poezii cu structură fixă, în care destinul este oglindit de Gheorghe Mizgan „Prin ochii toamnei/ dincolo de cunoaștere/ infinitul. (Prezentare de carte: **Martor pentru gând** în revista *Vatra veche* și în *Răsunetul*, **Menuț Maximilian**)

Poet, eseist, pictor și sculptor, de profesie inginer electrotehnist, Gheorghe Mizgan este un curios „produs artistic” zămislit prin contribuția tuturor celor șapte muze antice, care i-au dăruit (aproape) toate darurile ce puteau fi făcute unui muritor. La fel de discret în a-și face publice creațiile literare ca și în trecerea prin viață (o plutire lentă, mai mult în postură de fin observator decât participant revolut), se pare că existența artistului este un joc de culori și metafore iar rezultatul acestuia, bijuterii picturale și poetice, menite să încânte cele două simțuri (esențiale) ale unui om: văzul și auzul. (din *Scriitori români la frontiera mileniului III – Dicționar critic*, vol.I, Bistrița-Năsăud, 2009, de **Dumitru Munteanu**)

Mizgan Gheorghe, poet bistrițean care a debutat la 50 de ani, n. 7 oct. 1959, Spermezeu, Bistrița-Năsăud, fiu de învățător, Institutul Politehnic Timișoara, apoi inginer electronist în industria bistrițeană, care în 1993 înființează, ca metrolog, SC M.G.Tetatehnic SRL. Specialistul în electronică industrială are ca hobby literatura, pictura, sculptura, epigrama. Volumul de poezii *Cameleonul cu aripi* (2008) are înserate imagini color după lucrările proprii de pictură și sculptură. Mai publică *Aripi astrale* (2010), e prezent în antologii de epigrame și poetice. Deocamdată membru

al Societății Scriitorilor din Bistrița și al Ligii Scriitorilor, inginerul-poet este considerat „o nouă stea”, „trubadurul iubirilor eterne”, iar scriitorul SF, Al.C. Miloș (confrate din Bistrița), găsește și „poezie cosmică” la „terrianul” inginer Gh. Mizgan. (Din Dicționarul scriitorilor români de azi, de **Boris Crăciun** și **Daniela Crăciun-Costin**, Iași, 2011.)

Spațiul liric în care Gheorghe Mizgan percepe și transpune, este foarte vast și transcede neașteptat de generos, nu sunt cognoscibile și desigur nici descifrabile ezitări. E de la sine la sine, iar prin exercițiul reușit al exteriorizării, ajunge la ținta care trebuie atinsă pentru a exista cu adevărat! (Din prefața *Din tainele simțirii se naște povestea iubirii* la cartea *Ancora*, Editura NICO, Tg.Mureș, 2016, **Daniel Marian**).

*Construcția poemului se face astfel încât să reziste în geometria superbă aceea a sufletului, astfel încât poetul Gheorghe Mizgan este și rămâne o voce inconfundabilă a ceea ce putem spune că se cheamă astăzi poezie. Iată: „Un nor,/ peste miriștile aprinse,/ o lacrimă,/ peste obraji fierbinți.../ Un zâmbet/ pe-o față tristă,/ o adiere de vânt,/ pe arsele fețe.../ Un gând senin,/ prin galaxia/ gândurilor sumbre,/ – Un semn de biruință,/ în lupta cu destinul (Pasărea curajului). (Din prefața, *Identitatea unei formule lirice conștiente*, la cartea *Pasărea curajului*, Editura NICO, Tg.Mureș, 2016, articol publicat și în revista *Kosova*, revistă de istorie, cultură și civilizație albano-română, nr.3-4/2016. **Daniel Marian**)*

De unde vine nevoia de poezie, a unei frumoase gratuități, pentru cineva a cărei formație este una a pragmatismului, pentru cineva care mănuieste mereu cifrele, indiferente la soarta cuvântului?! Totodată se iscă și întrebarea legată de refuzul experimentului poetic, în „detrimentul” confortului formelor clasice în rigori, reguli chiar, dacă e să vorbim de poemele cu formă fixă!

E o poziționare atât socială cât și artistică, în contra oricăror mode și tendințe, urmându-se chemarea firii, a sângelui, în tentativa autorului de a se regăsi în limpezimi de forme și culori lirice.

Gheorghe Mizgan nu și-a propus să reinventeze lumea, ci să-i sondeze adâncimile care să-i aducă lui însuși în primul rând, cunoaștere, regăsire de sine. Dacă nu va reuși pentru alții, cu siguranță a reușit pentru sine, și-a salvat sufletul prin poezia pe care a scris-o până acum. (**Nicolae Băciut**, coperta a IV-a la cartea *Piramida tăcerii*, Editura NICO, Tg.Mureș, 2016)

*De altfel, cea mai frecventă, mai bine reprezentată temă e tocmai cea privitoare la poezie și poet, în cadrul unor formule textuale de tip ars poetica. Una dintre cele mai reușite pare a fi tocmai cea care dă titlul volumului: *Piramida tăcerii*. Conform acesteia, poezia își asociază platonica imagine a existenței ca peșteră („a durerii”), prin care poetul (prezență discretă, decelabilă în persoana I a unui singur verb din*

strofa a III-a, ultima) face „precauți pași”. Din clepsidra timpului, plină de gânduri și frământări, cuvântul picură domol, mut (ca „iluzii adormite”) și se sedimentează în stalagmita poeziei, o adevărată „piramidă a tăcerii”: „Doar gânduri, frământări în cugetare; / Cuvântul invizibil cade mut / Pe fila albă ca-ntr-un așternut - / Căldura lui: văpaie-n așteptare!” Cuvântul încremenit ca stalagmită-flacăără, trecut din peștera existenței pe fila albă a cărții („ca-ntr-un așternut”) este una din imaginile memorabile ale volumului. (Ea va mai apărea într-unul din texte, în care substanța existențială a stalagmitei poetice o formează „ucise(le) lacrimi”, sintagmă ce dă și titlul respectivei poezii. (Din prefața de **Prof.dr. Vasile V. Filip**, cartea *Piramida tăcerii*)

Dacă mulți poeți își abandonează producțiile de început, socotindu-le simple încercări, Gheorghe Mizgan vine în fața cititorilor cu poeme scrise în urmă cu aproape 40 de ani, când autorul ieșea din adolescență. Placheta de poezie "Orașul cuvintelor", Editura Nico, 2016, adună creații lirice din anii 1978-1979, perioadă când poetul își încheia studiile liceale și efectua stagiul militar obligatoriu la Târgu-Mureș ca soldat în termen redus. Sunt ani de căutări și cristalizări ce poartă amprenta contextului cultural și politic al vremii, cu figura charismatică a lui Nichita Stănescu dominând peisajul liric românesc. Nu întâmplător Gheorghe Mizgan deschide volumul cu celebrul poem stănescian "Poetul ca și soldatul", reprodus aproape integral.[...] Gheorghe Mizgan celebrează în volumul de față tinerețea, optimismul, generozitatea și încrederea poetului în virtuțile dragostei. Cu asemenea trăiri neparazitare, poezia nu va pieri nicicând. (Fragment din recenzia *Culoare și candoare*, publicată în ziarul *Răsunetul*, nr.7345/ 7 octombrie 2016, autor: **David Dorian**)

Profil literar realizat de Nicolae VASILE